

for Afleveringen, og naar Krigsministeriet endvidere faar den fornødne Indflydelse paa Fastsættelsen af det Omraade, fra hvilket de ved hvert Mobiliseringssted nødvendige Heste skal leveres, vil der intet være til Hinder for at overlade den øvrige Ordning til de kommunale Raad, og det saa meget mindre, som der meget vel kan etableres et Samarbejde mellem de militære og de kommunale Myndigheder, hvorved Hærens Befalingsmænd sættes i Stand til at foranledige, at Heste, som de finder særlig egnede til specielt Brug, f. Eks. for Rytteriet, og som de under Øvelser i Marken eller under Tjenesterejser og lignende bliver opmærksomme paa, bliver udpeget.

Et *Flertal* (R. Andersen, Carl Hansen, N. Kristjansen, Maegaard, Nørgaard, N. C. Rasmussen og Parkov) anser en Ordning som den her antydede for at være fuldt saa hensigtsmæssig som den foreslaaede og stiller derfor nedenanførte Ændringsforslag, idet det bemærkes, at de fornødne Vogne — saavel Motorvogne som almindelige Arbejdsvogne — meget godt kan udpeges efter de for Udpegning af Heste gældende Regler. Dog vil det ikke være heldigt forud at fastsætte det Antal Motorvogne, der skal udpeges i hver Kommune, saa længe disse Køretøjer ikke har fundet en mere almindelig Anvendelse, end det for Tiden er Tilfældet.

Med Hensyn til Ændringsforslagenes Enkeltheder bemærkes:

at der foreslaas en Begrænsning af Antallet af Heste og Vogne, der kan udpeges i hver enkelt Kommune,

at Udpegningen foretages af to Synsmænd, hvoraf vedkommende Kommunalbestyrelse vælger den ene og de militære Myndigheder den anden, hvorved formentlig vil opnaas tilstrækkelig Garanti for, at alle fornødne Hensyn tages i Betragtning,

at Vurderingsmændenes Medvirkning ved Fastsættelsen af Købesummen kan paakaldes af hver enkelt af Synsmændene

saavel som af den paagældende Ejer, samt

at det i Loven fastsættes, at Vurderingskommissionens Medlemmer skal have Vederlag for deres Arbejde, medens man gaar ud fra, at den militære Synsmand ikke skal oppebære noget særligt Honorar, og at de Mænd, der vælges af Kommunalbestyrelserne, ogsaa kan udføre det dem paahvilende Hverv uden Vederlag.

Et *Mindretal* (Nørgaard) er Medforslagsstiller af de stillede Ændringsforslag, idet det anser disse for Forbedringer af Lovforslaget og i øvrigt erkender, at det i Lovforslaget omhandlede Forhold bør ordnes paa en for Hærens Mobilisering mere tilfredsstillende Maade end den nuværende. Men da Mindretallet finder, at en fuldt forsvarlig Ordning meget vel kan opnaas ved at lade de kommunale Raad være bestemmende ved Udpegning af Heste og Vogne til Hærens Brug i endnu højere Grad, end Tilfældet vil blive i Henhold til de stillede Ændringsforslag — forbeholder Mindretallet sig sin Stilling til Lovforslaget.

Et *andet Mindretal* (K. M. Klausen, L. Pedersen, Slengerik og Wilmann) kan ikke tiltræde Lovforslaget. Der er ikke under Sagens Behandling fremkommet tilstrækkelig Oplysning om Størrelsen af de Udgifter, Lovens Udførelse i Praksis vil medføre. Men de vil sikkert blive forholdsvis betydelige, dersom Lovens Hensigt efter den foreliggende Affattelse skal naas. Dertil kommer, at selv om de af Flertallet stillede Ændringsforslag vedtages, vil det militære Element dog komme til at spille en større Rolle ved Udpegning og Vurdering af samt Tilsyn med Heste og Vogne, end det formentlig er nødvendigt og hensigtsmæssigt.